

פרק יחודי : סבא רבא ישראל אור אריה

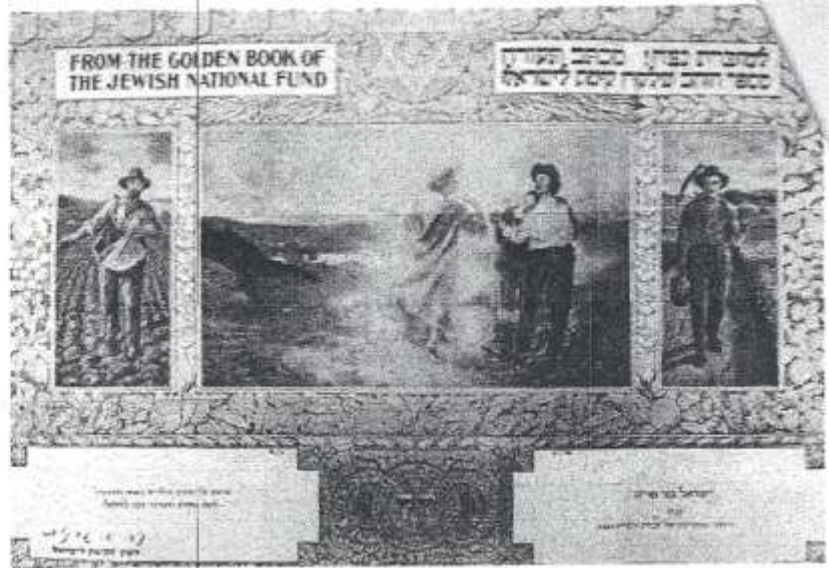

סבא רבא ישראל וסבתא תמי

סבא רבא ישראל: סבא רבא ישראל עלה ארצה עם הוריו לפני מלחמת העולם הראשונה. הוא היה יחד בן שמונה, למד בבית ספר של חברת "פיקא" בפתח תקווה. אחרי בית הספר הוא הלך ללמוד להיות מורה בסמינר למורים בירושלים. הוא התחיל ללמד בבית ספר של הפועלים באצותיים. הוא החליט שהוא רוצה ללמד בבית ספר של ההתיישבות הצובדת ולהקים חברת ילדים כחלק מהמסגרת החינוכית. בשביל ללמד ההתיישבות הצובדת היה צריך ידע בחקלאות. עוד לא היתה אוניברסיטה בארץ ולא כן הוא נסע ללמוד חקלאות באוניברסיטה בארמני.

בטיוף של סטודנטים מאוניברסיטאות שונות באירופה הוא פגש סטודנטית מהולנד (איד דהפריס, סבתא רבא) והם התאבדו.

הוא סיפר לה על ישראל ושכנע אותה לבוא איתו לארץ. הוא היה מורה במושב תל עדשים ובהפסקה של בית הספר הם הלכו לעפולה והתחתנו שם אצל הרבי.

הכתובה של
ישראל ויהודים.

מכתב תוצרה מספר הזהב של
קרן קימת ישראל, ישראל אור אריה
מיסדה ומדריכה של חברת היילדים באבצ.

סבתא שלי תמר נולדה בתל אביב. וסבא וסבתא רבא נסעו
איתה לבקר את המשפחה בהולנד.
כשחזרו התקבלו אלמך בקבוצת אבצ ולאחר זמן קצר סבא
רבא ישראל נהיה מנהל בית הספר באבצ והקים את חברת
היילדים באבצ שהיה מוסד שהוא היילדים ניהלו את חייהם
בהתאם למשנתו של יאנוש קורצ'ק.

סבא רבא שלי היה אל סניור הקיבוצים,
סבא רבא שלי בייחא מאוד את מצרכת החינוך בהתיישבות
הצוהרת וצט קוט המדינה משרד החינוך מינה אותו למפקח
על מוסדות החינוך בקיבוצים, באושיבא ובפתי הספר של
הכפריים הצרביים במחוז הצפון.
בהמשך היה סבא ישראל מנהל מחלקת החינוך הכפרי של
משרד החינוך.

סבא ישראל נפטר באופן פתאומי בהיותו בן 60 בלבד משפץ
לב באמצע פעילותו.

מאחר והוא הנהיג את צבדות האחר באוסדות החינוך של
במאמר הכפרי לאחר מותו החליט אשרד החינוך להנהיג פרס
"זכר אריה" על שמו לצבדות מצטיינות בתחומים שונים.

כשר לאצלה מ-20 שנה מחלקים את הפרס על שם סבא רבא
ישראל זכר אריה.

סבא רבא ישראל זכר אריה ואמא ורד.